

Van der Hoeven

geen bereik. Ik had problemen met het bellen van 112 als de nood aan de man was.

De **voorzitter**: En uw vraag is?

De heer **Graus** (PVV): Die komt eraan, mijnheer de voorzitter. Geduld is een schone zaak.

Dat agentschap van Telecom, dat belast is met het toezicht, bevindt zich met het toezicht nog in een oriënterende fase. Graag hoor ik hoe de minister kan zorgen voor beter toezicht. Zal zij zorgen voor echt staatstoezicht? Het gaat hierbij namelijk om mensenlevens. Iedere seconde telt. Dan kan zij niet zomaar verwijzen naar een agentschap dat na een jaar nog bezig is met een oriënterende fase.

Minister **Van der Hoeven**: Mijnheer de voorzitter. De heer Graus zou gelijk hebben als waar was wat hij veronderstelt. Ik zou dan ook de eerste zijn om hem gelijk te geven. Ik verwijs evenwel naar de laatste alinea van het krantenartikel waaraan de heer Graus refereert. Daarin staat: "Het overheidstoezicht op de bereikbaarheid van het alarmnummer bevindt zich op dit moment nog in de kinderschoenen." Dat klopt niet. De Opta houdt toezicht. Verder wijs ik erop dat 112 een Europees alarmnummer is.

In de tweede zin staat dat sinds medio vorig jaar het Agentschap Telecom met deze taak is belast. Nee, het agentschap is belast met het onderzoek naar het kostenaspect, waarvan ik op vragen van de heer Hessels heb aangegeven dat het inderdaad te lang heeft geduurd. Dat is echter een ander verhaal dan de bereikbaarheid. Ik heb aangegeven dat binnen een maand de rapportage hierover bij uw Kamer komt. Dan is het aan u om daarover met de staatssecretaris in contact te treden.

Mevrouw **Kuiken** (PvdA): Niet alleen in de grensstreken, maar ook in andere gebieden in Nederland, bijvoorbeeld Gelderland, zijn er wel eens problemen met 112. Locatieherkenning zoals de Europese Unie voorschrijft, maar die wij in Nederland nog niet hebben, zou daarvoor een oplossing kunnen zijn. Zou locatieherkenning ook niet behulpzaam zijn wat de grensproblematiek betreft?

Minister **Van der Hoeven**: Het kan zijn dat wij nu langs elkaar heen praten; dan hoor ik dat wel van u. Op het moment dat iemand belt, wordt aangegeven wie er belt. Als dan een probleem ontstaat, wordt er teruggebeld. Met locatieherkenning bedoelt u eigenlijk dat, op het moment dat iemand belt, meteen bekend is vanaf welke plek hij belt. Dat zou een oplossing kunnen zijn, maar ik weet niet of dat misschien weer andere problemen met zich brengt. Ik zal deze vraag in ieder geval meenemen. Op het moment dat het onderzoek naar het kostenaspect aan de orde komt, kan hierop nader worden ingegaan. Dat geeft u ook de mogelijkheid om daarover met de staatssecretaris in debat te gaan.

De **voorzitter**: Ik dank de minister van Economische Zaken.

Vragen van het lid Fritsma aan de staatssecretaris van Justitie over **het bericht "Controle neprelaties werkt niet"**.

☐

De heer **Fritsma** (PVV): Voorzitter. Per jaar krijgen tienduizenden vreemdelingen een verblijfsvergunning in het kader van gezinsvorming en gezinshereniging. Deze gezinsmigratie is de motor achter de nog steeds voortdurende massa-immigratie. Het is voor iedereen duidelijk welke enorme problemen de grote aantallen gezinsmigranten uit landen zoals Marokko en Turkije met zich brengen. De toelatingseisen voor deze migranten zijn dan ook veel te soft.

Wat misschien minstens zo erg is, is dat de controle of wel aan alle verblijfsvoorwaarden wordt voldaan ook ernstig tekortschiet. Partner- en huwelijksmigratie is de ideale manier om mensen aan een verblijfsvergunning te helpen. Veel vreemdelingen misbruiken dit door mensen naar Nederland te halen met wie zij in werkelijkheid helemaal geen relatie hebben, schijnrelaties dus. Dit blijkt uit heel veel dingen. Zo heb ik eerder gewezen op het feit dat Marokkanen soms wel acht, negen of tien verschillende partners achter elkaar uit hun land van herkomst naar Nederland halen. Het is natuurlijk onbegrijpelijk dat dit altijd goed is gevonden.

Nu is de Immigratie- en Naturalisatiedienst, de IND, er volgens een artikel van het Nederlands Dagblad achtergekomen dat een administratieve controle op schijnrelaties niet werkt. Het is tragisch dat de IND zich nu pas realiseert dat het niet veel zegt als op papier aan de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan en dat je juist moet kijken hoe het in de praktijk zit. Wonen mensen wel echt samen? Het zegt iets over het gebrek aan realiteitszin bij de IND. Het zegt ook hoe makkelijk het altijd is geweest om deze organisatie te flessen. Ik heb de volgende vragen voor de staatssecretaris.

Hoe vaak heeft de Vreemdelingenpolitie vorig jaar op verzoek van de IND ter plaatse adrescontroles uitgevoerd om de echtheid van relaties te controleren? Hoe verhoudt dat aantal zich tot tien jaar geleden?

De PVV wil dat deze adrescontroles flink worden opgeschroefd. Is de staatssecretaris bereid dat te doen en zo ja, aan welke aantallen moeten wij dan denken?

Is de staatssecretaris bereid om deze controles ook te laten plaatsvinden wanneer er geen directe fraude-aanwijzingen zijn? Nogmaals, het kan niet de bedoeling zijn dat frauderende vreemdelingen geen controles te vrezen hebben als op papier alles klopt, want dat zegt helemaal niets over de echtheid van de relatie.

Bovendien vinden er wel adrescontroles plaats bij Nederlandse ouderen met AOW als er geen fraude-indicaties zijn. Het is schandalig als vreemdelingen die adrescontroles niet hoeven te vrezen en in tegenstelling tot Nederlandse bejaarden hun gang kunnen gaan met frauderen. Graag krijg ik opheldering.

☐

Staatssecretaris **Albayrak**: Voorzitter. Ik heb de krantenartikelen uiteraard ook gelezen en ik dacht: dat is nou een bericht waar de heer Fritsma ontzettend blij mee is. Terecht vraagt hij aandacht voor fraude en misbruik van toelatingsprocedures tot Nederland. Wij treden daar

Albayrak

samen in op. Ik heb de heer Fritsma regelmatig verteld wat ik doe, niet alleen nationaal maar ook in Europees verband, om fraude en misbruik te bestrijden. In dit artikel staat precies hoe wij dat doen en op welke wijze de IND alert is op het voorkomen van misbruik en fraude. Dat is natuurlijk niet uit de lucht komen vallen. De heer Fritsma zegt dat dit voor de zoveelste keer bewijst dat de IND gebrek aan realiteitszin heeft, maar het tegendeel is waar. Er zijn de laatste jaren de nodige dingen gebeurd. Ik wijs op de modernisering bij de IND. Ik wijs op het project "IND bij de tijd". Met het aanpassen van de computersystemen kunnen wij veel onafhankelijker en in aanvulling op de menselijke alertheid systematisch nagaan of er reden is om te twijfelen aan de echtheid van huwelijken. Op het moment dat dat gebeurt, treden wij op.

Hoe doen wij dat? Wij hebben een preventieve aanpak. Voordat mensen naar Nederland komen, proberen wij maximaal in de gaten te krijgen of sprake is van een echt huwelijk, of mensen echt van plan zijn om bij elkaar te gaan wonen. Dat doen wij op een manier waar op dit moment ook de goedwillenden onder lijden. De overgrote meerderheid wil gewoon een echte relatie aangaan. De overgrote meerderheid wil een partner laten overkomen. Met onze aanpak willen wij voorkomen dat deze mensen er onder lijden, maar dat werkt niet altijd optimaal. Wij zullen in combinatie met preventie ook voor repressie moeten kiezen. Wij hebben systematisch alle gevallen bekeken waarvan wij vermoedden dat er reden was om te twijfelen aan de echtheid van het huwelijk. Die pilot hebben wij in 2007 uitgevoerd. Van alle aangevinkte dossiers bleek het in 32% van de gevallen om fraude en misbruik te gaan. Dat is fors. Wij hebben vergunningen niet verleend en wij hebben vergunningen ingetrokken. Het systeem met de repressieve aanpak bovenop de preventieve aanpak bleek zo bruikbaar, dat wij na ommekomst van de pilot hebben besloten om dit vanaf vorig jaar landelijk uit te rollen. Wij doelen dan op alle landelijke gevallen waarin op voorhand aanwijzingen aanwezig zijn dat sprake is van fraude.

De heer Fritsma zegt dat dit systematisch in alle gevallen moet gebeuren. Ik heb noch de mankracht, noch het geld, noch de instrumenten om systematisch alle gesloten huwelijken te checken of ze daadwerkelijk tot samenwonen leiden. Ik kan echter wel beter dan voorheen inschatten waar het risico aanwezig is. Dat doen wij aan de hand van automatisch gegenereerde gegevens. De IND gaat werken met INDIGO, de opvolger van INDIS. Het gaat daarbij om trajectcontrole. Bij het eerste signaal wordt een vinkje gezet, en zo gaan wij door. Het computersysteem genereert de informatie en laat een virtueel rood lampje branden als wij moeten gaan controleren. Nogmaals, het is een onafhankelijk systeem, in aanvulling op de menselijke alertheid. In het grote plan Modern migratiebeleid hebben wij afgesproken dat de referent een wettelijke meldplicht krijgt om alle wijzigingen door te geven. Ook dat gaat veel informatie genereren die wij in het computersysteem zullen stoppen. De bestrijding van schijnhuwelijken zal daardoor nog veel beter gaan dan in de voorafgaande jaren.

Het bestrijden van fraude en misbruik bij toelatingsprocedures is een absolute voorwaarde om een humaan en rechtvaardig toelatingsbeleid in stand te kunnen houden. Daarom maakt dit kabinet zoveel werk van niet

alleen nadenken over wat er allemaal verkeerd gaat, maar vooral ook van nationale en Europese oplossingen. Op die weg gaan wij de komende twee jaar verder.

De heer **Fritsma** (PVV): Voorzitter. Het is ongelooflijk, maar ik heb op geen enkele vraag antwoord gekregen. Ik heb om aantallen gevraagd. Hoe vaak heeft de IND de Vreemdelingenpolitie opdracht gegeven om ter plaatse te kijken of vreemdelingen wel echt samenwonen? Geen antwoord. Ik heb gevraagd hoe dit aantal zich verhoudt tot tien jaar geleden. Geen antwoord. Ik heb gevraagd om die adrescontroles op te schroeven, omdat die adrescontroles bittere noodzaak zijn. Geen antwoord. De staatssecretaris zegt zelf dat er alleen adrescontroles plaatsvinden als er een vermoeden is van fraude. Dit vind ik echt verschrikkelijk, want hiermee meet het kabinet met twee maten. AOW'ers, bejaarden, krijgen wel adrescontroles op hun dak als er geen sprake is van fraude-indicaties, maar immigranten mogen hun gang gaan. Daarbij geldt dat er eerst sprake moet zijn van een vermoeden van fraude. Dat is meten met twee maten. Ik wil de toezegging dat de staatssecretaris ook adrescontroles uitvoert bij vreemdelingen op samenwonen als er geen sprake is van fraude-indicaties. Dat hoeft echt niet systematisch en in alle gevallen, maar steekproefsgewijs, maar dan wel heel vaak.

Staatssecretaris **Albayrak**: Mijnheer Fritsma, u kunt zich voorstellen dat ik niet alle cijfers en concrete antwoorden op uw concrete, mondelinge vragen tot in zulk detail paraat heb. Ik ben echter bereid om de cijfers die uit de systemen zijn te halen, aan u te verstrekken op welk moment u ook wilt. Ik zal u graag de informatie geven over het aantal uitgevoerde controles in vergelijking met tien jaar geleden, voor zover dat is na te gaan. U zegt dat het kabinet met twee maten meet. Dat is natuurlijk niet het geval. Ik heb u gezegd dat wij preventief controleren, maar ook achteraf controleren bij huwelijken waarbij aanwijzingen zijn van fraude en misbruik. Wij kijken ook steekproefsgewijs, via adrescontroles en via vreemdelingenpolitiecontroles, of er sprake is van misbruik. Ik heb u ook gezegd dat dit natuurlijk niet kan in 100% van de gevallen. Dat gebeurt overigens ook bij de AOW'ers niet. Die suggestie, die u wekt, wil ik graag wegnemen. Daarmee denk ik de concrete vragen ook te hebben beantwoord.

De **voorzitter**: Mogen wij met u afspreken dat wij de gegevens waarom is gevraagd en die u hebt toegezegd, deze week van u ontvangen?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ja, de vragen zijn concreet genoeg om die antwoorden op te kunnen zoeken. Dat moet deze week wel lukken.

De **voorzitter**: Dan spreken wij dat nu af.

De heer **Van de Camp** (CDA): Ik ben het met de staatssecretaris eens dat het aantal illegale huwelijken de laatste jaren is afgenomen. Dat is gewoon een feit. Daar kan ook de heer Fritsma niet omheen. Ik heb nog wel een vraag over de toets achteraf en de toets preventief. Bij de toets achteraf is het leed toch al vaak geschied, om het zo even uit te drukken. Kan er niet meer preventief worden getoetst, bijvoorbeeld door de ambtenaar van de burgerlijke stand of door de korpschef,

Albayrak

die de baas is van de vreemdelingenpolitie? Wat zijn daartoe de mogelijkheden?

Staatssecretaris **Albayrak**: Dat kan. Dat is de gedachte achter de M46-regeling, dus de preventieve toets. Om een persoon die een huwelijk sluit met een niet-Nederlander en die geen verblijfsrecht heeft in Nederland, in te schrijven in het GBA moet die controle plaatsvinden. Dat gebeurt ook, maar wij lopen tegen de beperkingen van het systeem aan. Als een partner nog in het buitenland zit, betekent dat automatisch dat je niet kunt controleren of men daadwerkelijk samenwoont. Dat is de belangrijkste indicator. Dat moet je systematisch controleren als je een vermoeden hebt dat iets niet klopt. De concrete aanwijzingen zijn bekend: er is een heel groot leeftijdsverschil of iemand heeft al eens een partner naar Nederland gehaald en dat huwelijk is gestrand. Voor dat laatste heeft de heer Fritsma al eens aandacht voor gevraagd. Dus je kunt in je systeem allemaal vinkjes zetten bij de vraagtekens die je hebt. Die vormen de aanleiding om systematisch te gaan controleren als je van mensen verwacht dat zij echt samenwonen. Die controles rollen wij ook landelijk uit. Ik denk dat wij de echte oplossing moeten verwachten van een combinatie van wat je preventief kunt en wat je repressief moet doen.

De heer **De Krom** (VVD): Welke sanctiemogelijkheden heeft de staatssecretaris wanneer deze praktijken zich voordoen? Als zij hier echt werk van wil maken, hangt dat voor een groot deel af van de pakkans, ook achteraf. Ik hoor de staatssecretaris zeggen: ik heb eigenlijk onvoldoende mensen en middelen om dit zo effectief mogelijk aan te pakken. Wat heeft zij dan concreet aan extra mensen en middelen nodig om dit effectief aan te pakken?

Staatssecretaris **Albayrak**: De hierop staande sancties zijn uiteraard evident. Er wordt geen verblijfsvergunning verleend. Men krijgt dus geen visum om naar Nederland te komen als partner. De echte preventie is om te voorkomen dat mensen op die titel naar Nederland komen. Het intrekken van vergunningen hebben wij gedaan in de pilot in 2007. Als mensen hier zijn en na controle blijkt dat men niet samenwoont, wordt de vergunning ingetrokken. Hiermee wordt het verblijfsrecht dus beëindigd.

De ultieme sanctie die komt met het nieuwe beleid, het moderne migratiebeleid, is dat degene die "de partner" naar Nederland heeft gehaald, wordt doorgestreept als referent. Daarmee wordt het recht ontnomen om personen naar Nederland te halen, als fraude is aangetoond en er een veroordeling is. Er wordt dus niet meer toegestaan om dit nog een keer te doen. Het zijn van referent is een wettelijke positie. Daarom is het intrekken van deze positie een belangrijke aanvulling op de instrumenten die wij al hadden.

De heer **De Krom** heeft ook gevraagd naar de pakkans. Ik ben het met hem eens. Ik heb gezegd dat een 100%-controle een schot hagel zou zijn en dat dit veel publiek geld zou kosten. Het aantal keren dat fraude en misbruik bij gesloten huwelijken voorkomt, staat mijns inziens daarmee niet in verhouding. Wij zoeken naar een optimale mix. Ik denk dat wij met de mensen die wij nu hebben en met de verandering van de computer-systemen, onafhankelijker worden van de altijd beno-

digde menselijke alertheid. Daarom hebben wij nu voldoende instrumenten in handen hebben om dit misbruik optimaal te bestrijden, zonder door te slaan.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Ik hoor de staatssecretaris weer heel veel woorden gebruiken om te antwoorden. Ik heb gewoon een heel concrete vraag. De staatssecretaris heeft erover gesproken dat in 32% van de gevallen sprake was van misbruik. In 2008 is nieuw beleid ingevoerd: de invoering van de repressieve aanpak. Ik ben heel benieuwd naar het huidige percentage.

Staatssecretaris **Albayrak**: Wij hebben de pilot van 1 januari 2007 tot eind 2007 uitgevoerd. Het ging niet om alle huwelijken, maar om alle opzij gezette dossiers. Van alle aangemerkte dossiers, waarvan wij het vermoeden hadden dat daar iets verkeerd mee was, is in 32% van de gevallen geconstateerd dat er daadwerkelijk sprake was van fraude en misbruik. In die gevallen is opgetreden. Daarna zijn wij vanaf 1 januari 2008 begonnen met het landelijk uitrollen van deze maatregelen: de trajectcontroles. Wij zijn daar nu nog mee bezig. Wanneer de resultaten met de Kamer te delen zijn, zal ik dat uiteraard langs de gebruikelijke weg doen.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Nog even ter verduidelijking: het gaat dus om 32% van de dossiers die de IND al onderkend had. De staatssecretaris weet dus niet hoe het zit met alle andere gevallen die niet te zien zijn.

Staatssecretaris **Albayrak**: Daarom blijft het nodig dat dit gecombineerd wordt met de preventieve aanpak. Je blijft zoeken naar de gevallen waarin je moet vermoeden dat er meer aan de hand is dan bij een normaal gesloten liefdeshuwelijk.

Mevrouw **Verdonk** (Verdonk): Ja of nee is voldoende.

Staatssecretaris **Albayrak**: De steekproefsgewijze aanpak is ook repressief. Die elementen zorgen ervoor dat ik vind dat de aanpak optimaal is.

Vragen van het lid Dibi aan de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over de onderwijskwaliteit die onder druk komt te staan als gevolg van de invoering van de gratis schoolboeken.

☐

De heer **Dibi** (GroenLinks): Voorzitter. De staatssecretaris heeft er vast geen zin in, maar ik wil het met haar graag hebben over de gratis schoolboeken. De horrorreeks kent namelijk weer een aflevering.

Het is best leuk dat dit kabinet ouders tegemoet wilde komen in de schoolkosten voor hun schoolgaande kinderen – schoolboeken zijn immers erg duur – maar het mag uiteraard niet ten koste gaan van de onderwijskwaliteit. Leraren en managers zijn het vaak met elkaar oneens, maar vandaag zijn zij het roerend eens: de invoering van de gratis schoolboeken bedreigt de onderwijskwaliteit. Wij hebben daarom in de vorige duizenden debatten over dit onderwerp erop gehamerd dat de vrijheid van de docenten om te kiezen uit welke